



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 2549/2022

08.12.2022. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Стеванић, адвокат из ..., против туженог Јавно градско саобраћајно предузеће „Нови Сад“, из Новог Сада, чији је пуномоћник Снежана Кнежевић Бојевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 13/2022 од 10.03.2022. године, у седници одржаној 08.12.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против решења решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 13/2022 од 10.03.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против решења решења Вишег суда у Новом Саду Гж1 13/22 од 10.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 517/2020 од 13.12.2021. године, ставовима првим и другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име неисплаћеног дела зараде за период од 01.03.2017. године до 31.03.2020. године и на име обрачунате законске затезне камате до 25.11.2020. године исплати износе ближе наведене у изреци са законском затезном каматом. Ставом трећим изреке, одбијен је већи део тужбеног захтева преко досуђених износа до тражених износа. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове поступка у износу од 122.869,38 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж1 13/22 од 10.03.2022. године, усвојена је жалба тужиоца и преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, тако што је одређено да свака странка сноси своје трошкове поступка, уместо да тужилац туженом накнади трошкове поступка у износу од 122.869,38 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и

погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује, као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене одлуке која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају тужилац је изјавио посебну ревизију против решења о трошковима поступка садржаног у изреци другостепене одлуке, којим је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка и одлучено да свака странка сноси своје трошкове. Решење којим се одлучује о захтеву странке за накнаду трошкова поступка доноси се у сваком конкретном случају на основу одредаба Закона о парничном поступку којима су регулисана процесна правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији, нити постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев.

Како је у конкретном случају ревизија изјављена против одлуке другостепеног суда којом је преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је ревизија недозвољена и по члану 403. став 2. тачка 2 ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић